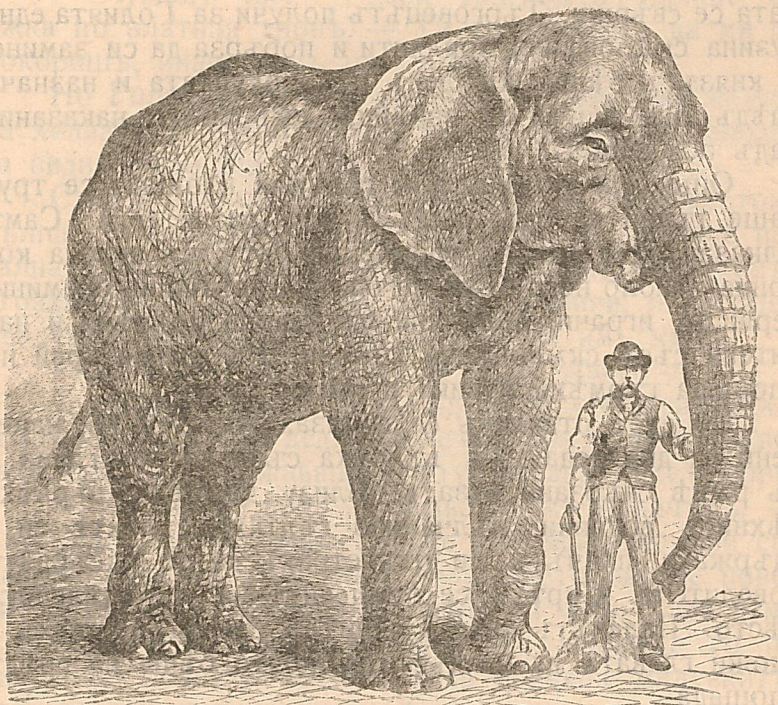

Голиятъ много пжтува съ търговеца.
 На кораба много обичаха добрия слонъ, и той често се разхождаше на палубата, безъ да прави нѣкому зло. Напротивъ, той скоро стана даже полезенъ, защото умѣеше да върти макари и да дига тяжести, а съ това много помагаше въ работата на своя приятель, матроза Гаспаръ.

Най-сетнѣ корабътъ спрѣ до единъ богатъ индийски градъ, гдѣто живѣеше великиятъ князь Алка-

заръ, комуто търговецътъ се надѣваше да продаде Голията доста скъпо.

Голиятъ излѣзе на сушата, изпратенъ съ общи съжаления и съсъ сълзитѣ на матроза Гаспаръ.

Търговецътъ пристигна тъкмо на врѣме. Великиятъ князь тъкмо-що бѣ усмирилъ възстанието на робитѣ си, и много народъ бѣше затворенъ въ затворитѣ, дѣто очакваше смъртъта си.